

- Лъжець-тъ дава ухо на злый-тъ языкъ.
 5 *Който ся присмива на сиромаша, бесчести
 Създателя му:
 *Който ся радува на бѣдствія, нѣма да
 остане ненаказанъ.
 6 *Чада на чада сж вѣнецъ на старцы-тъ:
 И слава на чада-та бащи-тъ имъ.
 7 Устны изящны не приличатъ на безумень:
 Много по малко лъжливы устны на на-
 чалникъ.
 8 *Даръ-тъ е като многоцѣненъ камыкъ
 въ очи-тъ на оногозъ който го има;
 Дѣто ся обърне той успѣва.
 9 *Който покрыва прѣстѣпление, търси лю-
 бовъ:
 Но *който расказува работъ-тъ, раздвоя-
 ва най тѣсны пріятели.
 10 Обличение-то прави повече впечатлѣние
 въ благоуменъ,
 Неже сто бича въ безумень.
 11 Злый-тъ търси само крамолы:
 За то жестокъ вѣститель ще ся проводи
 противъ него.
 12 *Нека срѣщне чловѣка мечка лишена
 отъ чада-та си,
 А не безумень въ буйство-то си.
 13 *Който въздава зло за добро,
 Зло-то не ще ся отдадечи отъ домъ-тъ му.
 14 Наченваніе - то на распрѣж е *като* кога
 отваря нѣкой пѣтъ на водж:
 * За то прѣстани отъ прѣпиране-то додѣ
 не ся е распалило.
 15 *Който оправдава нечестивъ,
 И който осждава праведенъ,
 И два-та сж мерзость Господу.
 16 Що ползува цѣна-та въ ржкж-тъ на без-
 уменъ
 За да купи мудрость, * като нѣма умъ?
 17 *Пріятель обыча всякога,
 И братъ ся ражда за нуждно врѣме.
 18 *Чловѣкъ оскуденъ отъ умъ дава ржкж,
 И става поручникъ за пріятеля си.
 19 Който обыча прѣнія, обыча съгрѣшенія:
 *Който прави высокы врата-та си, търси
 пагубж.
 20 Стропивый въ сердце не намѣрва добро:
 И *развращенный въ языкъ пада въ не-
 щастіе.
 21 *Който ражда безумень, за скърбъ му е:
 И отецъ-тъ на глупавый-тъ радость не
 вижда.
 22 *Весело-то сердце е благотворно *като* лѣ-
 карство:
 *А унылый духъ изсушава кости-тъ.
 23 Нечестивый приема даръ изъ подъ пазухж,

- *За да искриви пѣтица-та на правосж-
 дие-то.
 24 *Прѣдъ лице-то на разумный-тъ е му-
 дрость-та,
 А очи-тъ на безумный-тъ сж къмъ краи-
 ща-та на земѣж-тъ.
 25 * Безумный сынъ е тѣжа на отца си,
 И горкостъ на тѣжи която го е родила.
 26 * Не е добро да ся туря глоба на праведенъ,
 Ни да бие нѣкой началници-тъ за право-то.
 27 * Който държи думы-тъ си умень е:
 Дълготръпливый чловѣкъ е благоура-
 зменъ.
 28 И *безумный-тъ, когато мълчи, счита ся
 за мудръ,
 Който затваря уста-та си, за разуменъ.

ГЛАВА 18.

- е Гл. 14; 31.
 д Іов. 31; 29. Авд. 12.
 е Псал. 127; 3. 128; 3.
 ж Гл. 18; 16. 19; 6.
 з Гл. 10; 12.
 и Гл. 16; 28.
 ѝ Осія 13; 8.
 к Псал. 109; 4. 5. Іер. 18; 20.
 л Виж. Рим. 12; 17. 1 Сол. 5; 15. 1 Пер. 3; 9.
 м Гл. 20; 3. 1 Сол. 4; 11.

- н Исх. 23; 7. Гл. 24; 24. Иса. 5; 23.
 о Гл. 21; 25. 26.
 п Рув. 1; 16. Гл. 18; 24.
 р Гл. 6; 1. 11; 15.
 с Гл. 16; 18.
 т Іак. 3; 8.
 у Гл. 10; 1. 19; 13. Ст. 25.
 ф Гл. 12; 25. 15; 13. 15.
 х Псал. 22; 15.
 з Исх. 23; 8.

- и Гл. 14; 6. Еккл. 2; 14. 8; 1. 16; 19. Гл. 24; 23. 28; 21.
 * Гл. 10; 1. 15; 20. 19; 13. е Гл. 10; 14. 12; 13. 13; 3.
 Ст. 21. Еккл. 10; 12.
 ж Ст. 15. Гл. 18; 5. д Гл. 12; 18. 26; 22.
 з Іак. 1; 19. е Гл. 28; 24.
 и Іов. 13; 5. ж 2 Пар. 22; 3. 51. Псал. 18; 2. 27; 1. 61; 3. 4. 91; 2. 144; 2.
 — з Гл. 10; 15.
 а Гл. 10; 11. 20; 5. б Псал. 78; 2.
 в Лев. 19; 15. Втор. 1; 17. и Гл. 11; 2. 15; 33. 16; 8.

- 1 Своенравный иска по желаніе-то си.
 И противи ся на всякъ правж мысль.
 2 Безумный не ся наслаждава отъ благо-
 разуміе-то,
 Но само отъ изявение-то на сердце-то си.
 3 Съ идване-то на нечестивый-тъ, иде и
 прѣзрѣніе:
 И съ поношение-то бесчестіе.
 4 * Думы-тъ изъ уста-та на чловѣка
 дълбоки воды:
 И *источникъ-тъ на мудрость-тъ е потокъ
 извирающій.
 5 * Не е добро да прави нѣкой лицепріем-
 ство на нечестивый-тъ
 За да искривява праведный-тъ въ сждъ-тъ.
 6 Устны-тъ на безумный-тъ влазятъ въ прѣ-
 пиранія,
 И уста-та му приканятъ плесницы.
 7 * Уста-та на безумный-тъ сж погыбель за
 него,
 И устны-тъ му сътъ за душж-тъ му.
 8 * Думы-тъ на шепотника сж сладкы за-
 лтцы
 И слазятъ вжтрѣ въ утробж-тъ.
 9 Нерадивый въ дѣло-то си
 * Братъ е на расточителя.
 10 * Име-то Господне е крѣпкъ стѣлпъ:
 Праведный-тъ който прибѣгва въ него, въ
 защитж е.
 11 * Имотъ-тъ на богатый-тъ е крѣпкъ градъ
 за него,
 И въ мечтаніе-то му той е като высокж
 стѣнж.
 12 * Прѣди погываніе - то ся прѣвѣзноси
 сердце-то на чловѣка:
 И смирение-то прѣдъ славж-тъ.